

Zijt gij vleeselijk?

Don Hosfeld

"1 Kor. 3:4: Want als de één zegt: Ik ben van Paulus; en een ander: Ik ben van Apollos; zijt gij niet vleeselijk?"

Eén van de ongelukkige realiteiten, die vanaf het begin van de bedeling van de genade van God het geval is geweest, is de rol die de politiek heeft gespeeld. Ik heb het niet over de politiek van een natie, maar over de politiek binnen de kerk. Paulus' brief aan de gemeente in Korinthe vertelt ons dat "nijd/afgunst, strijd/twist en verdeeldheid/tweedracht", zie 1 Kor. 3:3:

"Want gij zijt nog vleeselijk; want dewijl onder u nijd is, en twist, en tweedracht, zijt gij niet vleeselijk, en wandelt gij niet naar den mens?"

.....zeer zeker geen nieuw probleem voor de kerk van vandaag de dag zijn.

Paulus stichtte de kerk in Korinthe tijdens zijn tweede apostolische reis en bracht daar meer dan anderhalf jaar door met het dienen en opbouwen van die vergadering, vgl. Handelingen 18:1-11:

"1 En na dezen scheidde Paulus van Athene en kwam te Korinthe; 2 En vond een zekeren Jood, met name Aquila, van geboorte uit Pontus, die onlangs van Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw, (omdat Claudius bevolen had, dat al de Joden uit Rome vertrekken zouden), en hij ging tot hen; 3 En omdat hij van hetzelfde handwerk was, bleef hij bij hen, en wrocht; want zij waren tentenmakers van handwerk. 4 En hij handelde op elken sabbat in de synagoge, en bewoog tot het geloof Joden en Grieken. 5 En als Silas en Timotheüs van Macedonië afgekomen waren, werd Paulus door den Geest gedrongen, betuigende den Joden, dat Jezus is de Christus. 6 Maar als zij wederstonden en lasterden, schudde hij zijn klederen af, en zeide tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben rein; en van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan. 7 En vandaar gegaan zijnde, kwam hij in het huis van een man, met name Justus, die God diende, wiens huis paalde aan de synagoge. 8 En Crispus, de overste der synagoge, geloofde aan den Heere met geheel zijn huis; en velen van de Korinthiërs, hem horende, geloofden, en werden gedoopt. 9 En de Heere zeide tot Paulus door een gezicht in den nacht: Zijt niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet. 10 Want Ik ben met u, en niemand zal de hand aan u leggen om u kwaad te doen; want Ik heb veel volks in deze stad. 11 En hij onthield zich aldaar een jaar en zes maanden, lerende onder hen het Woord Gods

We zouden verwachten dat Paulus een overvloed aan bewondering zou ontvangen van de kerk die hij stichtte; dit was echter nauwelijks het geval. Ondanks het feit dat Paulus het "uitverkoren vat" was....., zie Handelingen 9:15:

"Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israëls.

.....waardoor God de verborgenheid, en de "wijze bouwmeester", onthulde die "het fundament legde", zie 1 Kor. 3:10:

"Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd; en een ander bouwt daarop. Maar een iegelijk zie toe, hoe hij daarop bouwe.

.....werd Paulus geconfronteerd met een groep gelovigen in Korinthe die vastbesloten waren om anderen te verheffen op basis van hun persoonlijke verlangens/voorkeuren en loyaliteiten.

Kort nadat Paulus Korinthe had verlaten voor Syrië, arriveerde Apollos, "een welbespraakt man en machtig in de Schriften", zie Handelingen 18:24 vgl. vs. 18; 19:1:

"Hand. 18:24: En een zeker Jood, met name Apollos, van geboorte een Alexandrier, een welsprekend man, kwam te Efeze, machtig zijnde in de Schriften.

Vergelijk met:

"Hand. 18:18: En als Paulus er nog vele dagen gebleven was, nam hij afscheid van de broederen, en scheepte van daar naar Syrië; en Priscilla en Aquila met hem, zijn hoofd te Kenchreen geschoren hebbende; want hij had een gelofte gedaan.

"Hand. 19:1: En het geschiedde, terwijl Apollos te Korinthe was, dat Paulus, de bovenste delen des lands doorreisde hebbende, te Efeze kwam; en enige discipelen aldaar vindende,

Het is duidelijk dat Apollos een behoorlijke impact had. Zozeer zelfs dat mensen hem als hun favoriet begonnen te kiezen; dit probleem en de mate waarin het plaatsvond, mogen vandaag de dag niet over het hoofd worden gezien. Want maar liefst vijf keer in de eerste vier hoofdstukken van deze brief vestigt Paulus de aandacht op dit verdeeldheid zaaiende gedrag vgl. 1 Kor. 1:12 - 3:4-6,22:

"1 Kor.1:12: En dit zeg ik, dat een iegelijk van u zegt: Ik ben van Paulus, en ik van Apollos; en ik van Cefas; en ik van Christus.

"1 Kor. 3:4-6: 4 Want als de een zegt: Ik ben van Paulus; en een ander: Ik ben van Apollos; zijt gij niet vleselijk? 5 Wie is dan Paulus, en wie is Apollos, anders dan dienaars, door welke gij geloofd hebt, en dat, gelijk de Heere aan een iegelijk gegeven heeft? 6 Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven.

Mij is talloze malen gevraagd hoe en wanneer de kerk begon af te wijken van Paulus' leer....., vgl. Rom. 16:25:

"Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

.....en van die van de twaalf apostelen. Hoewel we het niet met zekerheid kunnen zeggen, kan het soort gedrag dat in Korinthe wordt vertoond één van de dingen zijn geweest die ons in die richting hebben gedreven.

Volgens Irenaeus (ca. 130-202 n.Chr.) en Tertullianus (ca. 155-220) was een man met de naam Polycarpus (ca. 69-155 n.Chr.) een leerling van de apostel Johannes (die de andere apostelen overleefde), niet alleen hij, maar ook een man genaamd Ignatius (ca. 35-110).

Nu gaan we er niet van uit dat hun geschriften of kerkelijke traditie volledig te vertrouwen zijn, omdat deze relaties mogelijk zijn verfraaid om een hiërarchie te vestigen die uiteindelijk de katholieke kerk werd. Als er echter enige waarheid in deze beweringen zit, zoals vaak het geval is met elke leugen die enige waarheid bevat, kunnen we vinden waarom de kerk in de richting ging die ze deed. Was hun relatie met Johannes een reden om hem en zijn leringen boven Paulus te promoten, zoals sommigen in Korinthe deden met Apollos? Als je de brief van Polycarpus aan de Filippenzen (apocrief) leest, vind je veel uitspraken die afkomstig zijn uit de evangeliën en algemene brieven, die niet overeenkomen met de brieven van Paulus.

Afgezien van de voor de hand liggende redenen van leerstellige dwaling, waarom zouden we ons vandaag de dag zorgen maken over het verminderen van sommigen om "onze man" te verheffen? Welnu, let op Paulus' vermaning dat gij daarbij "niet vleselijk zijt"zie 1 Kor. 3:4:

“Want als de één zegt: Ik ben van Paulus; en een ander: Ik ben van Apollos; zijt gij niet vleselijk?”

.....iets wat Paulus drie keer noemt in de eerste vier verzen van dit hoofdstuk. Tuchtigde Paulus de Korinthiërs omdat hij verwachtte hun favoriet te zijn, degene die ze "leuk" vonden?

Natuurlijk niet, zoals hij zei:

“1 Kor. 3:5-7: 5 Wie is dan Paulus, en wie is Apollos, anders dan dienaars, door welke gij geloofd hebt, en dat, gelijk de Heere aan een iegelijk gegeven heeft? 6 Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven. 7 Zo is dan noch hij, die plant, iets, noch hij, die nat maakt, maar God, Die den wasdom geeft.

Paulus' zorg was dat zij "naar de mens" wandelden.....zie vers 3:

“Want gij zijt nog vleselijk; want dewijl onder u nijd is, en twist, en tweedracht, zijt gij niet vleselijk, en wandelt gij niet naar den mens?”

.....dat wil zeggen naar het vlees. Wat voor hem van belang was, was niet dat hij hun lof ontving, maar ervoor zorgen dat God alle lof ontving die Hem toekwam. Hij zei:

“1 Kor. 3:21-22: 21 Niemand dan roeme op mensen; want alles is uwe. 22 Hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Cefas, hetzij de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, zij zijn alle uwe.

Het kiezen van de ene ten koste van de andere diende alleen maar om de zaak van Christus te belemmeren.

Helaas gebeurt dit soort dingen nog steeds en belemmert het het werk van God. Tegenwoordig worden bepaalde leringen, op YouTube en Facebook, door sommigen competitief (= strijdlustig) gebruikt om de ene Bijbelleraar tegen de andere te promoten. Wat zou Paulus hiervan vinden? Over hemzelf en Apollos schreef hij:

“1 Kor. 3:6: Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven.

Paulus was bezorgd dat mensen loyaler waren aan een persoon dan aan de leer. Mogen wij vandaag de wijsheid hebben om nooit tussen mensen te kiezen, maar in plaats daarvan tussen de leer. Laten we alle mensen die leven verheffen en een gezonde leer onderwijzen:

“1 Kor. 3:9: Want wij zijn arbeiders samen met God...”